

Nr 156.

Av herr **Dalberg**, om *upphävande av gällande bestämmelse angående världsliga kungörelsens uppläsande i kyrka.*

Bland alla lagbestämmelser torde ingen vara så föråldrad och otidsenlig som den om världsliga kungörelsens uppläsande i kyrkorna. Riksdagen har också för länge sedan insett detta, då den i skrivelse 1905 anhöll om ytterligare inskränkning i det föreskrivna kungörelseläsandet.

Även kyrkomötet gjorde liknande framställning 1909.

Då motion i berörda avseende behandlades i andra kammaren 1912, hänvisade vederbörande utskott till ovannämnda riksdagsskrivelse och upplyste, att utredning vore igångsatt.

Det torde dock förefalla ytterst svårt att få till stånd ett utredningsresultat i anledning av riksdagen skrivelse, enär den blott begärde ytterligare inskränkning, ty att göra skillnad på vilka kungörelser, som få uppläsas och icke uppläsas, torde väl höra till det nära nog omöjliga.

Därför är nog enda utvägen, att riksdagen uttalar sig för en utredning om borttagandet av all uppläsning i kyrkorna av världsliga kungörelser.

Det är ett känt faktum, att i alla kyrkor ingen besökare av gudstjänsten stannar inne och hör på kungörelserna och då kan väl ingen inse nyttan av att ha en sådan bestämmelse kvar.

Skulle mot förmodan vara så, att det finnes någon församling, som vill hava kungörelseläsandet kvar, borde detta ej få hindra en reform, ty en sådan församling kan ju i en lagändring medges rätt att besluta på kyrkostämman att få fortfara med nuvarande ordning.

Det enda, jag hört framställas som ett försvar för nuvarande bestämmelser, är att myndigheterna få bevis påtecknat kungörelsen att den delgivits allmänheten. Men, då såväl kyrkomötets skrivelse som föregående motionärer anvisat mycket bättre sätt att få dylika bevis, torde denna invändning sakna fog för lämpligheten av att behålla nuvarande bestämmelser.

På grund härav får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag till ändring av nuvarande lag angående världsliga kungörelser så att bestämmelsen om

deras uppläsande i kyrkorna avskaffas och annan ordning föreskrives för deras bringande till allmänhetens kännedom.

Stockholm den 21 januari 1929.

Erik Dalberg.
